

Indførelsen af de nye tilskud skal gøre det lettere for kommunerne at aktivere flygtninge. Der henvises til de indledende bemærkninger til forslaget.

Til stk. 6.

Staten yder fortsat særlig refusion af udgifter efter bistandsloven til flygtninge i 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen. Begrænsningen til 6½ år gælder dog ikke for uledsagede flygtningebørn og visse flygtninge med vidtgående fysiske eller psykiske handicap. Der henvises til bemærkningerne til stk. 4.

Til stk. 7.

Der henvises til de indledende bemærkninger til forslaget, afsnit 3.6.

Til § 2

1. Hovedindhold.

Denne bestemmelse går ud på at indføre en særlig tilskudsordning for kommunernes sociale merudgifter til flygtninge, at kompensere for nedsættelsen af refusionsprocenten fra 100 pct. til 75 pct. for institutions- og serviceydelser efter bistandsloven, og at yde et tilskud som kompensation for nedsættelsen af refusionsprocenten fra 100 til 75 pct. på forsørgelse m.v. af flygtninge. (Ordningerne fremgår af stk. 1, 2. punktum, og stk. 3 i den foreslåede affattelse af § 21 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner). Desuden afsættes for 1992 ekstraordinært 10 mio.kr. til tilskud til kommuner, der i perioden 1. januar 1987 til 1. januar 1992 til enkelte flygtninge har haft særligt store udgifter efter bistandsloven.

Den eksisterende generelle tilskudsordning for kommunernes merudgiftsbehov vedrørende indvandrere og flygtninge fortsætter uændret. (Stk. 1, 1. punktum, og stk. 2 i den foreslåede affattelse af § 21 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner).

Det skal bemærkes, at det særlige indvandrer-tilskud i henhold til § 21, stk. 1, 1. punktum og stk. 2, ikke tager højde for sociale udgifter til flygtninge.

Det er regeringens opfattelse, at særtilskud og særlige udligningsordninger bør begrænses mest muligt, da de gør det samlede tilskuds- og udligningssystem mere uoverskueligt. Det må dog erkendes, at de sociale udgifter til flygtninge i fremtiden vil være ulige fordelt mellem kommunerne.

2. Tilskud pr. flygtning

2.1 Baggrunden for et tilskud pr. flygtning med ophold mellem 1½ og 6½ år.

Forslaget om at yde kommunerne et tilskud for flygtninge der har opholdt sig i landet mellem 1½ og 6½ år, skal ses i sammenhæng med forslaget om at nedsætte statens refusion af kommunernes udgifter til forsørgelse m.v. fra 100 til 75 pct. På denne måde tilstræbes det at kompensere for refusionsnedsættelsen. Da det samtidig må anses for ønskeligt, at kommunerne får en direkte økonomisk interesse i en tidlig og effektiv indsats, der hjælper flygtningene til at kunne klare sig selv, forudsættes tilskuddet ydet pr. flygtning, uanset om de modtager kontanthjælp.

2.2. Baggrund og formål for en særlig tilskudsordning for kommunernes sociale merudgifter til flygtninge efter 6½ års perioden.

Kommunerne modtager efter gældende regler 100 pct. statsrefusion til udgifter efter bistandsloven og til boligstøtte til flygtninge i 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen.

Efter 6½ år gælder de almindelige finansieringsregler.

I de kommende år vil et stigende antal flygtninge passere 6½ års grænsen. Da flygtninge er ujævnt fordelt mellem kommunerne, vil et begrænset antal kommuner få forholdsvis store merudgifter herved. Dette gælder også med de foreslåede ændringer i bistandsloven, jf. forslagets § 1, hvori 6½ års perioden opretholdes. En del kommuner har rettet henvendelse til regeringen herom, ligesom Kommunernes Landsforening har anmodet om, at der foretages en nøjere vurdering af refusionsperiodens længde samt af behovet for ændret udligningsordning kommunerne imellem, der kan sikre, at enkelte kommuner ikke belastes urimeligt af udgifter til flygtninge.

På den baggrund har regeringen fundet det rimeligt, at der ydes et særligt tilskud til kommunerne beregnet efter antal flygtninge med opholdstilladelse over 6½ år. Da tilskuddet skal finansieres af det kommunale bloktilskud, fordeles de særlige udgifter til flygtninge herved mere ligeligt mellem kommunerne. I den forbindelse bør det noteres, at bloktilskuddet for 1992 generelt er blevet forøget med en kompensation for kommunernes forventede merudgifter til flygtninge efter 6½ års perioden. Dette er sket via den såkaldte budgetgaranti, jf. L 384/91. Med forslaget sigtes derfor mod at omfordele en del af denne kompensation, således at den i højere grad gives til de kommuner, der rent faktisk får udgiften. Da der endvidere er tale om et generelt tilskud til den enkelte kommune, bevares kommunens tilskyndelse til at sikre, at de sociale udgifter bliver så lave som muligt.

2.3 Baggrunden for et tilskud pr. 1-5 årig flygtning.